

College van Beroep voor de Examens

Jaarverslag 2024 en 2025

Inhoudsopgave

1.	Inleiding.....	3
2.	Samenstelling College van Beroep voor de Examens	4
3.	Overzicht aantal beroepen	5
3.1	Aantal beroepen verdeeld naar faculteit met oplosmethode	5
3.2	Aantal beroepen verdeeld naar commissie	7
3.3	Aantal beroepen verdeeld naar onderwerp	9
4.	Enkele uitspraken uitgelicht	10
4.1	Aanwezigheidsplicht.....	10
4.2	Beoordelingen	11
4.3	Bindend studieadvies	13
4.4	Fraude en plagiaat.....	15
4.5	Toelating tot de masteropleiding	18
4.6	Proceskostenvergoedingen	19
5.	Beroep bij de Raad van State	22

College van Beroep voor de Examens
Spui 21
Postbus 19268
1000 GG Amsterdam
tel.: 020-525 2736

1. Inleiding

De Universiteit van Amsterdam heeft een College van Beroep voor de Examens (hierna: het College) zoals is voorgeschreven in artikel 7.60, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW). Voor u ligt het jaarverslag van het College, dat ziet op het (kalender)jaar 2024 en 2025.

Op grond van artikel 7.61 van de WHW, kunnen studenten bij het College in beroep gaan tegen beslissingen van examencommissies of examinatoren. Het College heeft de taak om vervolgens te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht. Door het in de wet gegeven criterium 'strijd met het recht' is de controlerende taak van het College beperkt. Zo mag het College zich geen eigen oordeel vormen over de inhoud van gemaakte (onderdelen van) tentaminering. De zittingen en uitspraken van het College zijn openbaar.

Het College is ter zitting samengesteld uit drie leden: een (externe) voorzitter, een lid afkomstig uit het wetenschappelijk personeel (WP) en een student-lid. Voor informatie over de samenstelling wordt korthedshalve verwezen naar het overzicht in hoofdstuk 2.

2. Samenstelling College van Beroep voor de Examens

Naam	Faculteit	Functie
de heer mr. M.H.E. Mathon	n.v.t.	voorzitter
mevrouw mr. M.H.G.M. van Fessem	n.v.t.	plv. voorzitter
de heer mr. dr. N. Jansen	n.v.t.	plv. voorzitter
de heer dr. R. Wilders	AMC	lid (WP)
de heer dr. F.T. Groenewegen	FdR	lid (WP)
de heer dr. R. van Hemert	FEB	lid (WP)
mevrouw prof. dr. A. Akkerman	FdR	lid (WP)
mevrouw E.A. Duyster-Went, RA	FdR	lid (WP)
de heer dr. G.P. van Nifterik	FdR	lid (WP)
mevrouw N.E.L. Hol	FdR	lid (student)
mevrouw S. Boll	FdR	lid (student)
de heer R.V. van Beek	FGw	lid (student)
de heer D. Rademaekers	FMG	lid (student)
mevrouw S.S. Çatak	FdR	lid (student)
mevrouw E. Steinmann	FdR	lid (student)
de heer E. Sarolea	FdR	lid (student)
mevrouw T.C. Manrique Hehl	AMC	lid (student)

Het College werd ondersteund door de ambtelijk secretarissen;

mw. mr. M.M. de Roon (tot 1 juli 2024)

mw. mr. D.L.M. van der Zande (tot 1 december 2025)

mw. S.E. Knijnsberg (tot 1 februari 2025)

mw. A. van der Weerd – Kramer LLB.

mw. mr. E.A. Jousma

De griffie bestond uit mw. A. van der Weerd – Kramer LLB., mw. M. Tersteeg en mw. J.F. Lichtenberg

3. Overzicht aantal beroepen

3.1 Aantal beroepen verdeeld naar faculteit met oplosmethode

Tabel 1 – beroepen 2024										
	<u>aantal nieuwe beroepen</u>	<u>gegrond</u>	<u>ongegrond</u>	<u>ingetrokken</u>	<u>geschikt/tegemoetgekomen</u>	<u>niet ontvankelijk</u>	<u>tekst en uitleg gegeven/doorverwezen</u>	<u>Verkeerd ingediend</u>	<u>deels gehonoreerd</u>	<u>overige</u>
Rechtsgeleerdheid	114	2	35	39	30	1	3	4	-	-
Economie en Bedrijfskunde	336	7	63	83	118	9	41	13	1	1
Natuurwetenschappen, Wiskunde, en Informatica	81	0	4	21	49	-	6	1	-	-
Geesteswetenschappen	226	7	32	73	99	1	9	4	-	1
Tandheelkunde	5	1	-	2	2	-	-	-	-	-
Geneeskunde	14	-	1	5	8	-	-	-	-	-
Maatschappij- en Gedragwetenschappen	200	9	32	65	76	7	8	3	-	-
UvA (onbekend welke opleiding)	57	-	2	12	2	-	39	2	-	-
Totaal	1033	26	169	300	384	18	106	27	1	2

Tabel 2 – beroepen 2025										
	<u>aantal nieuwe beroepen</u>	<u>gegrond</u>	<u>ongegrond</u>	<u>ingetrokken</u>	<u>geschikt/tegemoetgekomen</u>	<u>niet ontvankelijk</u>	<u>tekst en uitleg gegeven/doorverwezen</u>	<u>verkeerd ingediend</u>	<u>deels gehonoreerd</u>	<u>overige</u>
Rechtsgeleerdheid	164	5	28	52	53	3	13	4	-	6
Economie en Bedrijfskunde	409	12	80	126	130	6	41	10	-	4
Natuurwetenschappen, Wiskunde, en Informatica	77	5	4	17	40	1	8	-	-	2
Geesteswetenschappen	215	8	24	68	84	1	16	6	1	7
Tandheelkunde	8	3	1	3	-	-	-	-	-	1
Geneeskunde	31	1	5	6	16	-	2	-	-	1
Maatschappij- en Gedragwetenschappen	263	5	31	94	103	4	19	5	-	2
UvA (onbekend welke opleiding)	70	-	-	-	-	-	23	3	-	44
Totaal	1237	39	173	366	426	15	122	28	1	67

Tabel 3 - oplosmethodes	<u>Totaal</u>	<u>gegrond</u>	<u>ongeground</u>	<u>ingetrokken</u>	<u>geschikt/tegemoetgekomen</u>	<u>niet ontvankelijk</u>	<u>tekst en uitleg gegeven/doorverwezen</u>	<u>Verkeerd ingediend</u>	<u>Deels gehonoreerd</u>	<u>overige</u>
Totale hoeveelheid beroepen 2024	1033	26	169	300	384	18	106	27	1	2
% van totale hoeveelheid beroepen in 2024	99,98% (i.v.m. afrondingen)	2,52%	16,36%	29,04%	37,17%	1,74%	10,26%	2,61%	0,09%	0,19%
Totale hoeveelheid beroepen 2025	1237	39	173	366	426	15	122	28	1	67
% van totale hoeveelheid beroepen in 2025	99,95% (i.v.m. afrondingen)	3,15%	13,99%	29,59%	34,44%	1,21%	9,86%	2,26%	0,08%	5,42%

Tabel 4 – jaarcijfers ingediende beroepen 2019 tot en met 2025	<u>2025</u>	<u>2024</u>	<u>2023</u>	<u>2022</u>	<u>2021</u>	<u>2020</u>	<u>2019</u>
Rechtsgeleerdheid, inclusief PPLE	164	114	122	94	113	86	42
Economie en Bedrijfskunde	409	336	261	267	233	212	180
Natuurwetenschappen, Wiskunde, en Informatica	77	81	45	64	49	47	48
Geesteswetenschappen	215	226	147	116	68	59	60
Tandheelkunde	8	5	2	11	3	12	2
Geneeskunde	31	14	10	20	15	18	22
Maatschappij- en Gedragswetenschappen	263	200	223	162	120	92	97
UvA (onbekend welke opleiding)	70	57	14	19	23	0	19
Totaal	1237	1033	824	753	624	526	470

Toelichting tabel 1, 2, 3 en 4

Het College heeft in 2025 in totaal 1237 nieuwe beroepschriften ontvangen, waar dit in 2024 nog 1033 beroepschriften waren. Dit is wederom een stijging ten opzichte van de hoeveelheid beroepen die in 2023 zijn ingediend, toen zijn 824 beroepen ingediend. De trend die zichtbaar is geworden in de voorgaande jaren zet zich opnieuw voort. Net als in de voorgaande jaren zijn in 2024 en 2025 de meeste beroepen ingesteld door studenten van de Faculteit Economie en Bedrijfskunde, te weten 336 beroepen in 2024 en 409 in 2025. Kijkend naar de wijze van afhandeling van de beroepen, wordt er een aanzienlijk aantal beroepen geschikt (37,17% in 2024 en 34,44% in 2025) of ingetrokken (29,04% in 2024 en 29,59% in 2025). Over dit deel van de ingediende beroepen behoeft het College dus geen uitspraak te doen.

Onder de categorie ‘Geschikt/tegemoetgekomen’ vallen de beroepen waarin de student na het schikkingsgesprek of al in het stadium daarvoor tegemoet is gekomen in zijn beroep en zijn beroep intrekt. Deze intrekkingen vallen niet onder de categorie ‘ingetrokken’ beroepen.

De categorie ‘ingetrokken’ ziet op de beroepen die door de student naar aanleiding van bijvoorbeeld een verweerschrift worden ingetrokken of op de beroepen die al worden ingetrokken voordat er een verweerschrift is ontvangen, nadat een minnelijk schikkingsgesprek is gevoerd of na ontvangst van

de ontvangstbevestiging waarin de bevoegdheden staan genoemd van het CBE en de procedure is omschreven.

Onder de categorie ‘tekst en uitleg gegeven / doorverwezen’ en ‘overig’ vallen berichten die bij het College zijn binnengekomen, maar niet voor het College bestemd zijn. Te denken valt bijvoorbeeld aan initiële verzoeken die nog door een examencommissie/ toelatingscommissie beoordeeld moeten worden of brieven die bestemd zijn voor een andere commissie (geschillenadvies- of klachtencommissie. Onder de categorie ‘verkeerd ingediend’ vallen vooral beroepen die dubbel zijn ingediend.

3.2 Aantal beroepen verdeeld naar commissie

Vanuit de examen-, toelatings- en BSA-commissies krijgt het College vaak de vraag hoeveel beroepen zijn ingediend bij hun specifieke commissie, dan wel in vergelijking met eenzelfde soort commissie bij andere faculteiten. Derhalve heeft het College ook de cijfers per soort commissie en per faculteit weergegeven (tabellen 5).

Tabellen 5:

Faculteit der Rechtsgeleerdheid	aantal beroepen 2024	aantal beroepen 2025
Beroepen voor de toelatingscommissie	9	16
Beroepen voor de examencommissie	92	121
Beroepen voor de examencommissie PPLE	6	19
Beroepen voor de BSA-commissie	7	8
Totaal	114	164

Faculteit Economie en Bedrijfskunde	aantal beroepen 2024	aantal beroepen 2025
Beroepen voor de toelatingscommissie (incl. backoffice)	85	80
Beroepen voor de examencommissie	207	233
Beroepen voor de BSA-commissie	44	96
Totaal	336	409

Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica	aantal beroepen 2024	aantal beroepen 2025
Beroepen voor de toelatingscommissie	42	22
Beroepen voor de examencommissie	34	49
Beroepen voor de BSA-commissie	5	6
Totaal	81	77

Faculteit der Geesteswetenschappen	aantal beroepen 2024	aantal beroepen 2025
Beroepen voor de toelatingscommissie	70	55
Beroepen voor de examencommissie	156	160
Totaal	226	215

Faculteit der Tandheelkunde	aantal beroepen 2024	aantal beroepen 2025
Beroepen voor de examencommissie	14	8

Totaal	14	8
Faculteit der Geneeskunde	<u>aantal beroepen</u> <u>2024</u>	<u>aantal beroepen</u> <u>2025</u>
Beroepen voor de examencommissie	14	31
Totaal	14	31

Faculteit der Maatschappij- en Gedragwetenschappen	<u>aantal beroepen</u> <u>2024</u>	<u>aantal beroepen</u> <u>2025</u>
Beroepen voor de toelatingscommissie CW	5	4
Beroepen voor de toelatingscommissie POW	10	12
Beroepen voor de toelatingscommissie PSY	18	19
Beroepen voor de toelatingscommissie GSSS	30	34
Beroepen voor de examencommissie CA	2	6
Beroepen voor de examencommissie CSSci	3	5
Beroepen voor de examencommissie CW	36	26
Beroepen voor de examencommissie GSSS	1	1
Beroepen voor de examencommissie ILO	1	2
Beroepen voor de examencommissie ISW	3	14
Beroepen voor de examencommissie POL	8	20
Beroepen voor de examencommissie POW	21	41
Beroepen voor de examencommissie PSY	23	38
Beroepen voor de examencommissie SGPL	2	8
Beroepen voor de examencommissie SOC	28	12
Beroepen voor de BSA-commissie CSW	9	21
Totaal	200	263

UvA (onbekend welke opleiding)	<u>aantal beroepen</u> <u>2024</u>	<u>aantal beroepen</u> <u>2025</u>
Beroepen voor de toelatingscommissie	16	0
Beroepen voor de examencommissie	1	0
Beroepen voor overige, zoals de CSA	40	70
Totaal	57	70

3.3 Aantal beroepen verdeeld naar onderwerp

Tabel 6 – 2024 en 2025	aantal beroepen	aantal beroepen	%-stijging
	2024	2025	2024 - 2025
Afgifte getuigschrift	12	11	-8,33%
Afwijzing studieprogramma	NB	1	-
Afwijzing honeursprogramma	3	2	-33,33%
Beoordeling tentamen	259	317	+22,39%
Beoordeling scriptie/stage	48	59	+22,92%
Bindend studieadvies	99	164	+65,66%
Dispensatie aanwezigheidsplicht	7	16	+128,57%
Dispensatie ingangseis	9	30	+233,33%
Extra tentamenkans	39	69	+76,92%
Extra tentamenvoorziening	NB	3	-
Fraude en plagiaat	58	81	+39,66%
Geldigheidsduur studieresultaten	1	4	+300%
Goedkeuring vakken	NB	64	-
Iudicia (waaronder cum laude)	7	10	+42,86%
Ongeldig (digitaal) tentamen	NB	1	-
Samenstelling vrije bachelor/master	13	5	-61,54%
Toelating tot de masteropleiding	285	238	-16,49%
Vakaanmelding (naplaatsing)	40	17	-57,50%
Vrijstelling	61	33	-45,90%
Overig	92	42	-54,35%
Bezwaar	NB	70	-
Totaal	1033	1237	+19,75%

Toelichting tabel 6

Zoals uit bovenstaande tabel blijkt, is een groot aantal van de totaal ingestelde beroepen gericht tegen de afwijzing van verzoeken om toelating tot een masteropleiding. Opvallend is dat er een kleine afname te zien is bij dit onderwerp, terwijl er bij het onderwerp 'bindend studieadvies' een aanzienlijke stijging zichtbaar is. Ditzelfde geldt voor de beoordeling van tentamens en dispensatieverzoeken. Sinds 2024 beschikt het College over een nieuw administratiesysteem, waardoor er bepaalde onderwerpen op een later moment zijn gecreëerd. Sommige onderwerpen zijn dan ook pas vanaf het kalenderjaar 2025 voor het eerst gespecificeerd, wat een verklaring kan vormen voor het verschil in aantallen tussen 2024 en 2025.

4. Enkele uitspraken uitgelicht

In het jaarverslag van het College van Beroep voor de Examens worden enkele zaken uitgelicht vanwege hun bijzondere betekenis. Dat kunnen zaken zijn die qua aard, onderwerp of omvang opvallen en voor het jaarverslag vermeldenswaard zijn. Het betreft vooral de gegrond verklaarde beroepen. In dat kader wordt verwezen naar een aantal zaken die hieronder zijn weergegeven. Ook worden er enkele zaken aangestipt welke wat het onderwerp betreft waarschijnlijk ieder jaar, al dan niet in iets afwijkende vorm, zullen terugkeren bij het College. Een voorbeeld hiervan zijn de zaken betreffende toelating tot een masteropleiding. Alle uitgelichte besluiten zijn geanonimiseerd terug te vinden op: [Uitspraken - Universiteit van Amsterdam \(uva.nl\)](https://uitspraken.uva.nl)

De te bespreken zaken zijn dit verslagjaar gecategoriseerd onder de volgende onderwerpen:

- *Aanwezigheidsplicht*
- *Beoordelingen*
- *Bindend studieadvies*
- *Fraude en plagiaat*
- *Toelating tot de masteropleiding*
- *Proceskostenvergoedingen*

De toelichting bij onderstaande samenvattingen bestaat uit de hoofdoorwegingen van de uitspraak. Waar in onderstaande samenvattingen wordt gesproken over “appellant(e)”, wordt daarmee bedoeld op de student(e) die in beroep is gegaan. Waar wordt gesproken over “verweerder/verweester” wordt bedoeld op de examinerator, examencommissie, BSA-commissie of een toelatingscommissie die verantwoordelijk was voor het besluit waartegen het beroep zich richtte. Let op: de uitgelichte zaken betreffen in veel gevallen de gegronde administratieve beroepen. Merendeel van de zaken zijn ongegrond, maar van gegronde zaken kan veel geleerd worden, daarom zijn deze hierna veelvuldig opgenomen.

4.1 Aanwezigheidsplicht

Voortbordurend op de uitspraak van het College in 2022 (kenmerk: AC 2207 3278) zijn er opnieuw een paar beroepen gegrond verklaard die betrekking hebben gehad op de aanwezigheidsplicht.

4.1.1. Zaaknummer AC2401 45217 – 10 april 2024 - aanwezigheidsplicht

In deze kwestie is het verzoek van appellant om dispensatie van de aanwezigheidsplicht van de werkgroepen het vak te krijgen afgewezen.

Het College heeft allereerst vastgesteld dat appellant zich op een voor hem zo spoedig mogelijk moment gemeld heeft bij de studieadviseur toen er sprake was van structurele absentie gelet op zijn familieomstandigheden. Daarnaast heeft appellant zich na het missen van drie werkgroepen gemeld bij de vakcoördinator. Nu er geen termijn in de OER werd vermeld waarbinnen appellant een melding van zijn afwezigheid moest maken, heeft appellant het verzoek tijdig gedaan.

Het College constateert vervolgens dat verweester het verzoek van appellant mede heeft afgewezen omdat deelname aan de werkgroepen noodzakelijk wordt geacht om tenminste één van de in de cursushandleiding beschreven leerdoelen te behalen. Het is het College niet gebleken op welke wijze de leerdoelen, waaronder het specifieke leerdoel dat behaald dient te worden tijdens de

wergroepen, wordt getoetst. Het stellen van een aanwezigheidsplicht tijdens een algemene onderwijsvorm als een werkgroep zonder hierbij te omschrijven op welke wijze de specifieke leerdoelen worden getoetst komt het College onjuist voor nu er niet duidelijk is omschreven op welke wijze de leerdoelen kunnen worden behaald en op welke wijze de leerdoelen worden getoetst. Een en ander moet dan ook in strijd worden geoordeeld met artikel 7.13, tweede lid, onder t, WHW. Het College stelt vast dat verweerster niet genoegzaam heeft aangetoond dat er bij de onderhavige werkvorm sprake is van een praktische oefening in de zin der wet, waarvoor een aanwezigheidsplicht wegens het behalen van het desbetreffende leerdoel kan worden ingesteld, alsook dispensatie voor kan worden aangevraagd. Het College oordeelt dan ook dat niet overtuigend is aangetoond dat er bij de werkgroepen sprake is van een praktische oefening, waarvoor een aanwezigheidsplicht kan worden ingesteld. Het beroep tegen dit besluit is daarom gegrond.

- De uitspraak van 28 mei 2024, kenmerk AC 2402 1243, sluit hierbij aan (gegrond).

4.2 Beoordelingen

4.2.1. Zaaknummer - 2024-096895 – 12 november 2024 – ontbreken herbeoordeling bij vermeende subjectiviteit

In deze kwestie is aan appellant een 4,9 voor zijn essay toegekend. Appellant is het niet eens met dit besluit, aangezien hij meent dat er geen objectieve beoordeling heeft plaatsgevonden. Appellant en de examiner zouden enkele meningsverschillen hebben gehad over bepaalde onderwijsbenaderingen.

Het College is van oordeel dat verweerster appellant niet in redelijkheid een herbeoordeling van een andere, onafhankelijke, examiner mocht ontzeggen louter op basis van het argument dat de examiner die de essays heeft beoordeeld een vakspecialist is. Het College volgt de stelling van appellant dat inzage van de essays, bij een vermoeden van subjectiviteit door de examiner, geen soelaas zou bieden. Verweerster heeft nagelaten om enige vorm van de vermeende subjectiviteit weg te nemen, anders dan te vermelden dat de essays anoniem worden beoordeeld. Gelet op de verschillende onderwijsbenaderingen tussen appellant en de examiner, zou het eenvoudig herleidbaar zijn voor de examiner welk essay door appellant is geschreven. Het had op de weg van verweerster gelegen om het vermoeden van subjectiviteit weg te nemen door een herbeoordeling uit te laten voeren door een andere examiner of vakspecialist. Het College is van mening dat appellant, in dit specifieke geval, recht had op een herbeoordeling gelet op de incidenten die zich hebben voorgedaan om zo de schijn van subjectiviteit weg te nemen. Het College is van mening dat het recht op een herbeoordeling niet kan worden ingeperkt door een vermeend gebrek aan beoordelaars met kennis van dit vakgebied. Het College verklaart het beroep daarom gegrond.

4.2.2. Zaaknummer - 2024-086070 – 7 oktober 2024 - ontbreken herbeoordeling bij aangedragen bezwaren en verzoek om herbeoordeling

In deze kwestie is aan appellante een 4,5 voor haar tentamen toegekend. Appellante is het niet eens met dit besluit, aangezien zij meent dat de door haar gegeven antwoorden onterecht zijn fout gerekend.

Ook al heeft er peer review plaatsgevonden bij het opstellen van de meerkeuzevragen, het bevreemdt het College dat, sinds appellante kenbaar heeft gemaakt zich niet met het besluit te kunnen verenigen, op geen enkel moment een tweede examiner is betrokken voor het uitvoeren van een herbeoordeling van de betwiste onderdelen. Appellante heeft gemotiveerd waarom zij van mening is dat haar antwoorden op de vragen ook goed zijn en verzoekt dus een herbeoordeling.

Wanneer appellante zulke bezwaren heeft ingediend bij de examinerator en te kennen heeft gegeven dat zijn aanvullende reacties onvoldoende haar bezwaren wegnemen, ligt het in de rede dat een tweede examinerator een herbeoordeling uitvoert voordat het College een oordeel geeft over het beroep. Nu geen tweede examinerator bij de herbeoordeling is betrokken en verweerster ook niet heeft betoogd dat het inzetten van een tweede examinerator niet mogelijk is geweest, is het College van oordeel dat het tentamen van appellante door een tweede examinerator had moet worden nagekeken. Het College verklaart het beroep daarom gegrond.

- De uitspraak van 3 februari 2025, kenmerk 2024-096950, sluit hierbij aan (gegrond).
- De uitspraak van 6 maart 2025, kenmerk 2024-124171, sluit hierbij aan (gegrond).
- De uitspraak van 21 augustus 2025, kenmerk 2025-099816, sluit hierbij aan (gegrond).

4.2.3. Zaaknummer - 2025-123007 – 3 oktober 2025 – vraagstelling tentamen onvoldoende duidelijk en ondubbelzinnig geformuleerd

In deze kwestie is aan appellante een 5,0 voor haar tentamen toegekend. Appellante is het niet eens met dit besluit, aangezien zij meent dat de door haar gegeven antwoorden onterecht zijn fout gerekend.

Het College overweegt dat tentamenvragen duidelijk en ondubbelzinnig moeten worden geformuleerd. Naar het oordeel van het College is dit kennelijk niet het geval geweest bij vraag 10 van het tentamen. Uit de vraagstelling van vraag 10 blijkt namelijk niet dat meerdere antwoorden dienen te worden gegeven, terwijl dat blijkbaar wel de bedoeling was. Appellante heeft in navolging van de vraagstelling één goed antwoord gegeven. Het College is van oordeel dat van appellante niet redelijkerwijs kon worden verwacht dat zij twee goede antwoorden zou geven. De fout in de vraagstelling mag niet voor rekening en risico van appellante komen. Dat eenzelfde vraag is behandeld in de werkgroepen en dat in de algemene omschrijving van de meerkeuzevragen stond dat één of meerdere antwoorden goed kunnen zijn, maakt dit naar het oordeel van het College niet anders. Het College neemt daarbij in aanmerking dat bij verschillende andere meerkeuzevragen specifiek was aangegeven dat meerdere antwoorden correct konden zijn. Het College volgt verweerster dan ook niet in haar standpunt dat appellante tijdens het tentamen had kunnen vragen of de vraagstelling wel klopte. De examinerator is immers verantwoordelijk voor de kwaliteit van de vraagstelling en de inhoud van de toets. De beoordeling van vraag 10 kan, gelet op het voorgaande, niet in stand blijven. Het College verklaart het beroep daarom gegrond. De beoordeling van de andere vragen op het tentamen kon wel in stand blijven.

- De uitspraak van 30 juli 2025, kenmerk 2025-083882, sluit hierbij aan (gegrond).

4.2.4. Zaaknummer - 2025-123007 – 15 april 2025 – herkansbare gedeelte ontoereikend

In deze kwestie is aan appellant een NAV voor het vak toegekend. Appellant is het niet eens met dit besluit, aangezien hij meent dat hem een herstelmogelijkheid dient toe te komen.

In de studiehandleiding is vastgelegd dat de eindopdracht (25%) en de tentoonstellingsvitrine (15%) herkansbaar zijn. Expliciet is vastgesteld dat het portfolio wekelijkse schrijfopdrachten (60%) niet herkansbaar is. Het herkansbare gedeelte (eindopdracht en tentoonstellingsvitrine) van het vak bestaat daarmee uit 40% van het eindcijfer, terwijl ieder onderdeel ten minste met een 5,5 moet zijn afgerond. Door deze weging en het vereiste dat ieder onderdeel met ten minste een 5,5 moet zijn afgerond, is het deel dat herkansbaar is niet groot genoeg om bij deelname aan de herkansing(en) alsnog te kunnen slagen indien een student een onvoldoende heeft gehaald voor het onderdeel 'portfolio wekelijkse schrijfopdrachten'. Hetgeen is vastgelegd in de studiehandleiding is in strijd met artikel 6.4 lid 11 van de Regels en Richtlijnen van de Examencommissie van de Faculteit der Geesteswetenschappen, waarin is vastgelegd dat het herkansbare gedeelte van een vak altijd groot

genoeg moet zijn om het vak te behalen. Nu dit niet het geval is, is het beroep van appellant gegrond. Het College acht het raadzaam een herkansingmogelijkheid te bieden aan appellant en de studiehandleiding (en studiegids) aan te laten passen.

4.3 Bindend studieadvies

4.3.1. Zaaknummer - 2025-129887 – 24 oktober 2025 – strijd met zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel

In deze kwestie heeft appellante een negatief bindend studieadvies (NBSA) verkregen voor de opleiding Tandheelkunde, nu zij niet heeft voldaan aan de opgelegde norm van het behaald hebben van 42 EC aan eerstejaarsvakken.

Het College heeft zich eerst gebogen over de ontvankelijkheid van het beroep, aangezien appellante primair verzocht heeft het beroep niet-ontvankelijk te verklaren, nu het zich niet richt tegen een door de UvA genomen beslissing. Niet in geschil is dat appellante is ingeschreven voor de bacheloropleiding Tandheelkunde aan de UvA en niet aan de VU. Blijkens de gemeenschappelijke regeling ACTA treden de Faculteiten der Tandheelkunde van de UvA en de VU naar buiten als één gezamenlijke Faculteit der Tandheelkunde. De decaan is door zowel het College van Bestuur van de UvA als door het College van Bestuur van de VU benoemd tot decaan van deze gezamenlijke Faculteit der Tandheelkunde. Ingevolge het Faculteitsreglement ACTA is het mogelijk dat een decaan bepaalde bevoegdheden mandateert aan andere personen. Op grond van artikel 27 van het Faculteitsreglement ACTA stelt de decaan de examencommissie c.q. BSA-commissie in, welke vervolgens namens hem het bindend studieadvies mag uitbrengen. Deze bevoegdheid is verder uitgewerkt in de OER. Het College concludeert dan ook dat, hoewel er in het bestreden besluit een logo van de VU en een specifieke beroepsclausule voor het College van Beroep voor de Examens van de VU is opgenomen, het een en dezelfde facultaire BSA-commissie betreft, die gemandateerd is door de decaan en dus bevoegd is om een BSA af te geven. Aan appellante is een aanvullend bericht verstuurd, waarin appellante is gewezen op de fout in de beroepsclausule en is verwezen naar de juiste instantie. De belangen van appellante zijn dan ook niet geschaad, nu zij tijdig beroep heeft in kunnen dienen bij het College van de UvA. Het beroep is, gelet op voorgaande, ontvankelijk.

Het College heeft voorts vastgesteld dat verweerder in zijn besluit heeft opgenomen dat hij een negatief studieadvies aan appellante toekent, nu appellante niet heeft voldaan aan de BSA-voortgangsnorm en er *geen of onvoldoende* sprake is van persoonlijke omstandigheden die een optimaal studieresultaat hebben belemmerd. Het is voor het College niet kenbaar of verweerder zich heeft gebaseerd op *geen of op onvoldoende* aangedragen persoonlijke omstandigheden die de verminderde studiebelastbaarheid van appellante ondersteunt.

Het College overweegt in dat licht dat appellante (medische) bewijsstukken heeft overgelegd, waaruit haar persoonlijke omstandigheden blijken. Daarnaast heeft appellante toegelicht dat er studievoorzieningen zijn toegekend op basis van deze persoonlijke omstandigheden. Het College is, gelet op voornoemde omstandigheden, van oordeel dat niet kan worden gezegd dat er *geen* sprake is van persoonlijke omstandigheden. Verweerder heeft het voorts nagelaten om te onderbouwen of er rekening is gehouden met persoonlijke omstandigheden en in welke mate de aangedragen persoonlijke omstandigheden *onvoldoende* worden geacht om te kunnen concluderen dat er geen causaal verband is tussen de persoonlijke omstandigheden en de behaalde studieresultaten, hoewel deze verplichting voor verweerder bestaat. Nu dit niet is gebeurd, constateert het College een motiveringsgebrek (artikel 3:46 van de Awb).

Voorts overweegt het College dat het niet duidelijk is of verweerder de persoonlijke omstandigheden en het advies van de studieadviseur heeft onderzocht en heeft meegewogen in zijn besluitvorming. Het College overweegt daartoe dat appellante heeft betoogd dat zij veelvuldig naar de

studieadviseur is geweest en tijdig melding heeft gemaakt van haar persoonlijke omstandigheden. Appellante heeft dan ook alle stappen doorlopen die van haar mochten worden verwacht. Het is het College niet duidelijk geworden op basis van welke overwegingen verweerder het besluit heeft genomen. Verweerder heeft ondanks een verzoek daartoe geen verweerschrift ingediend en er is niemand namens verweerder verschenen op de hoorzitting. Het College dient daardoor uit te gaan van de informatie die zij van appellante heeft gekregen en die niet is weersproken of weerlegd. Er kan dan ook niet worden gesteld dat het besluit zorgvuldig is voorbereid en is genomen. Het besluit is daardoor eveneens in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel (artikel 3:2 van de Awb). Het beroep is, gelet op voorgaande, gegrond verklaard.

4.3.2. Zaaknummer - 2025-127665 – 30 september 2025 – strijd met artikel 7.8b. van de WHW

In deze kwestie heeft appellant een negatief bindend studieadvies (NBSA) verkregen voor de opleiding Business Administration, nu hij niet heeft voldaan aan de opgelegde norm van het behaald hebben van 60 EC aan eerstejaarsvakken.

Het College stelt vast dat appellant in ieder geval vanaf september 2021 de opleiding volgt. Appellant heeft pas in 2023-2024 voor het eerst uitstel verkregen van het BSA. Verweerder stelt in haar brief van 13 augustus 2024 -waarin zij voornoemd uitstel verleent- te betreuren dat appellant in 2021-2022 en 2022-2023 geen informatie heeft ontvangen over het BSA. Ter zitting is gebleken dat appellant als gevolg van de coronaperiode over zijn inschrijving in de periode 2021 tot 2023 geen besluit over het aanhouden van het BSA en ook geen andere berichten over het BSA heeft ontvangen. Het College acht het bestreden besluit dan ook in strijd met artikel 7.8b WHW. Hierin is opgenomen dat het BSA uiterlijk aan het einde van het eerste jaar van inschrijving kan worden gegeven. Nu appellant sinds 2021 is ingeschreven voor de opleiding, is verweerder niet gerechtigd om, zonder een enkel eerder bericht dienaangaande appellant pas op 15 augustus 2025 een negatief BSA toe te kennen. Om diezelfde reden bestond er evenmin aanleiding voor het verlenen van uitstel van het BSA in 2024. Het beroep is, gelet op voorgaande, gegrond verklaard.

4.3.3. Zaaknummer - 2025-128044 – 3 oktober 2025 – strijd met motiveringsbeginsel en sprake van causaal verband

In deze kwestie heeft appellant een negatief bindend studieadvies (NBSA) verkregen voor de opleiding Taalwetenschap, nu hij niet heeft voldaan aan de opgelegde norm van het behaald hebben van 60 EC aan eerstejaarsvakken.

Verweerder heeft ter zitting toegelicht dat appellant veel resultaten (EC's) heeft behaald en dat een stijgende lijn in zijn studieresultaten zichtbaar is, maar dat er desondanks twijfel blijft bestaan over de geschiktheid van appellant. Het College volgt dit standpunt niet. Het College heeft vastgesteld dat verweerder heeft erkend en niet nader ter zitting heeft weersproken dat er sprake is van persoonlijke omstandigheden die invloed hebben gehad op de studiebelastbaarheid van appellant. Appellant heeft daartoe overtuigende bewijzen overlegd die zijn medische gesteldheid en behandeling daarvan onderschrijven. Het causale verband kan volgens het College dan ook wel in voldoende mate worden vastgesteld.

Het College is van oordeel dat appellant aannemelijk heeft gemaakt dat de persoonlijke omstandigheden reden vormden dat appellant niet veelvuldig en voortdurend in contact is getreden met de studieadviseur. Het College heeft daarnaast ook vastgesteld dat het standpunt van verweerder vooral is gebaseerd op het overgelegde studieplan en de volgens verweerder onrealistische wens om een grote hoeveelheid EC's te behalen in het aankomende academische jaar. Het College is van oordeel dat de overweging dat een studieplan te ambitieus is, geen rechtsgeldige

grond is om een verzoek om uitstel van de BSA-voortgangsnorm af te wijzen. Het College is van oordeel dat het besluit van verweerder een motiveringsgebrek bevat. Het besluit is daarmee in strijd met artikel 3:46 van de Awb. Het beroep is, gelet op voorgaande, gegrond verklaard.

4.4 Fraude en plagiaat

4.4.1. Zaaknummer – AC2402 1497 – 28 mei 2024 – onevenredige en onvoldoende gemotiveerde sanctie

In deze kwestie is het paper van appellant ongeldig verklaard, evenals als 2 tussentijdse toetsen en is hij eveneens uitgesloten voor de herkansing, aangezien er plagiaat is vastgesteld in de desbetreffende paper.

Tussen partijen is niet in geschil dat er incorrect is verwezen naar bepaalde bronnen in de inleiding, hetgeen kwalificeert als plagiaat in de zin van de relevante regelgeving. Verweester heeft dan ook terecht geconcludeerd dat sprake was van plagiaat en was dan ook bevoegd om appellant op grond hiervan een sanctie op te leggen.

Het College oordeelt ten aanzien van de proportionaliteit van de opgelegde sanctie dat deze onevenredig is. Het College overweegt dat bij het opleggen van sancties, verweester binnen het kader van artikel 9.5 lid 8 van de Regeling een bevoegdheid toekomt om aan de hand van de feiten en omstandigheden een passende duur, tot maximaal 6 maanden, op te leggen voor uitsluiting van deelname aan tentamens. Verweester moet hierbij motiveren waarom een bepaalde uitsluiting wordt opgelegd. De opgelegde sanctie zou volgens verweester in lijn liggen met andere vergelijkbare situaties en heeft gewezen op een intern stappenplan om de hoogte van de sanctie te bepalen. Verweester heeft daarbij ter zitting toegelicht dat er wordt gekeken of de student meerdere vakken heeft gevolgd waarin er aandacht is besteed aan fraude en de wijze waarop men correct de bronnen moet vermelden, of een student al eerder te maken heeft gehad met fraude en wat de ernst van de desbetreffende fraude is. Verweester heeft ter zitting aangegeven dat er sprake is geweest van plagiaat, maar niet van ernstig plagiaat en dat dit het eerste vergrijp is geweest van appellant. Het desbetreffende vak betreft een eerstejaars vak. Verweester heeft een zwaardere sanctie opgelegd omdat appellant meerdere vakken heeft gevolgd waar de uitleg over fraude aan bod zou zijn gekomen. Dit maakt dat niet alleen de paper ongeldig verklaard moet worden en appellant uitgesloten wordt van het herkansingstentamen, maar ook dat de tussentijdse examens ongeldig moeten worden verklaard. Het College stelt vast dat verweester met de ongeldigverklaring van de twee tussentijdse behaalde examens buiten haar bevoegdheid heeft gehandeld, nu deze aanvullende sanctie geen grond vindt in de relevante regeling. Daarnaast heeft verweester niet voldoende gemotiveerd op welke wijze zij tot deze verzwarende sanctie is gekomen, temeer nu het stappenplan waar verweester zich op beroept niet inzichtelijk is gemaakt voor het College alsook niet terug te vinden is in de relevante regeling.

Het is voor studenten dan ook niet inzichtelijk welke verzwarende sancties er opgelegd kunnen worden, kijkend naar de bevoegdheid van verweester. Het College is van oordeel dat gezien voornoemde feiten en omstandigheden in onderlinge samenhang bezien, het besluit van verweester tevens een motiveringsgebrek bevat en derhalve in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel tot stand is gekomen. Het beroep is daarom gegrond verklaard.

4.4.2. Zaaknummer – AC2404 22521 – 29 juli 2024 – geen mogelijkheid adequate verdediging tegen de beschuldiging

In deze kwestie is de opdracht van appellante wegens plagiaat ongeldig verklaard.

Het College overweegt dat verweerster, voordat zij tot de oplegging van de sanctie is gekomen, appellante onvoldoende in de gelegenheid heeft gesteld zich adequaat te verdedigen tegen de beschuldiging van plagiaat. Het ligt op de weg van verweerster om appellante duidelijk te informeren in welk opzicht zij plagiaat zou hebben gepleegd en op welke wijze dat zou hebben plaatsgevonden. Hiertoe had verweerster tijdig, dat wil zeggen voor het horen van appellante, de stukken waarop het vermeende plagiaat betrekking heeft aan appellante ter beschikking dienen te stellen, zodat zij zich adequaat had kunnen voorbereiden op haar verdediging, hetgeen niet is gebeurd. Het beroep is daarom gegrond verklaard.

- De uitspraken van 16 juli 2024 en 7 januari 2026 (zitting 2025), kenmerken AC2404 2806 en 2025-134207, sluiten hierbij aan (gegrond).

4.4.3. Zaaknummer – 2024-105861 – 12 februari 2025 – ‘buiten redelijke twijfel’ AI-gebruik

In deze kwestie is de opdracht van appellant wegens fraude (AI) ongeldig verklaard. Daarnaast is appellant uitgesloten voor de eerste-kans tentamens van twee vakken. Deze uitspraak betreft de eerste beslissing die betrekking heeft op de nieuwe norm dat fraude ‘buiten redelijke twijfel’ moet zijn vastgesteld en waarbij sprake is van AI-gebruik.

Het College is van oordeel dat buiten redelijke twijfel is vast komen te staan dat appellant AI heeft gebruikt en acht hiermee de fraude voldoende bewezen. De bronnen waarnaar appellant verwijst bestaan niet en appellant heeft zelf verklaard dat hij AI heeft gebruikt. Het College acht hiermee de fraude bewezen. Het beroep is ongegrond verklaard.

Appellant is vervolgens in beroep gegaan tegen de beslissing. Zie voor de uitspraak van de Afdeling: [Uitspraak 202501708/1/A2 - Raad van State](#). In deze uitspraak heeft de Afdeling geoordeeld dat buiten redelijke twijfel sprake was van fraude (zie r.o. 12 e.v.). Sinds de uitspraak van de Afdeling van 23 april 2025, ECLI:NL:RVS:2025:1831, is een sanctie wegens fraude niet langer een punitieve sanctie maar wordt gezien als een herstelsanctie. Om deze reden is het ook niet meer nodig om de cautie te geven. Evenmin is de examencommissie verplicht om hem te wijzen op het recht op rechtsbijstand.

- Bij de uitspraak van 15 april 2025, kenmerk 2024-123860, was het gebruik van AI onvoldoende bewezen en is appellante niet voldoende in de gelegenheid gesteld zich te kunnen verdedigen (gegrond).

4.4.4. Zaaknummer – 2025-126711 – 3 december 2025 – ‘buiten redelijke twijfel’ modus operandi fraude

In deze kwestie is de opdracht van appellant wegens fraude ongeldig verklaard, aangezien er veel overlap zit tussen de tentamenantwoorden van appellant en een medestudent. Daarnaast is appellant uitgesloten van deelname aan alle tentamens voor de periode van 1 oktober 2025 tot en met 31 december 2025

Tussen partijen is niet in geschil dat er aanzienlijke overlap in de tentamenantwoorden van appellant en de betreffende medestudent zit. Waar partijen over van mening blijven verschillen zijn de rol die appellant heeft gespeeld, hoe de fraude is ontstaan en vervolgens is vastgesteld en de consequenties die daaraan moeten worden verbonden.

Het College heeft vastgesteld dat niet duidelijk is hoe de overlap heeft kunnen ontstaan tussen de antwoorden van appellant en de medestudent. Verweerster heeft geen modus operandi van de vermeende fraude vast kunnen stellen en appellant heeft ook geen aanvullende verklaring gegeven die het gebruik van een communicatiemiddel of de fraude anderzijds enigszins ondersteunt. Hoewel

verweerster haar vermoedens heeft over de wijze waarop de zo zeer gelijklopende antwoorden hebben kunnen ontstaan en aanvullend onderzoek heeft gedaan om de fraude nader te onderbouwen, is de toedracht van de fraude niet concreet vast komen te staan. De aangedragen feiten en omstandigheden wijzen weliswaar nadrukkelijk in de richting van een vorm van fraude, zoals deze is neergelegd in artikel 9.1.3. van de Regels en Richtlijnen. Het College moet concluderen dat zowel verweerster als het College de werkelijke toedracht van de fraude niet hebben kunnen vaststellen. Het College kan daardoor niet tot een andere conclusie komen dan dat verweerster niet is geslaagd in haar bewijslast dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellant heeft gefraudeerd. Daardoor moet appellant het voordeel van de twijfel worden gegund, in overeenstemming met de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 2 augustus 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2963. Het College moet dan ook concluderen dat als gevolg hiervan appellant geen van de onder artikel 9.5, 9.5A of 9.5B van de Regels en Richtlijnen opgesomde sancties kan worden opgelegd. De uitsluiting van de deelname aan de tentaminering kan dan ook niet in stand blijven, nu het besluit in strijd met het recht moet worden geacht, aangezien de fraude niet buiten redelijke twijfel kan worden vastgesteld. Het beroep is om deze reden al gegrond waardoor de overige beroepsgronden met betrekking tot de fraude geen verdere bespreking behoeven.

Kennen en kunnen – ongeldigverklaring – artikel 7 van de Regels en Richtlijnen

Daar waar de fraude niet buiten redelijke twijfel vast is komen te staan, is het College van oordeel dat terecht is besloten tot ongeldigverklaring. Het borgen van de kwaliteit van examens, is de bevoegdheid van verweerster zoals bepaald in artikel 7.12b, eerste lid onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), die vervolgens door verweerster nader uitgewerkt is in artikel 7.9 van de Regels en Richtlijnen. De ongeldigverklaring kan door verweerster, als maatregel, worden opgelegd om de kwaliteit van de tentamens en examens te waarborgen. Het College is van oordeel dat verweerster in voldoende mate aannemelijk heeft gemaakt dat de kennis en kunde van appellant bij het desbetreffende tentamen niet meer objectief kan worden vastgesteld, nu er niet concreet kan worden vastgesteld wat er precies is gebeurd bij de afname van het tentamen en de tentamenantwoorden van appellant en de betreffende medestudent een onverklaarbare zeer aanzienlijke overlap vertonen. Het College is dan ook van oordeel dat verweerster het tentamenresultaat in redelijkheid ongeldig kon verklaren.

Alles overziend is het College van oordeel dat het besluit voor zover het strekt tot uitsluiting van appellant voor tentamens niet in stand kan blijven en vernietigd dient te worden, nu dit in strijd met het recht is. Het beroep tegen dit besluit is gegrond. Het betoog tegen de ongeldigverklaring van het tentamen slaagt niet.

- De uitspraak van 3 december 2025, kenmerk 2025-126712, sluit hierbij aan (gegrond – betreft medestudent).

4.4.5. Zaaknummer – 2025-119884 – 12 augustus 2025 – kwalificatie

In deze kwestie is de conceptversie van de scriptie van appellant wegens ongeoorloofd gebruik van AI ongeldig verklaard.

Verweerster heeft in het verweerschrift aangegeven dat appellant artikel 1, lid 1, van de Regeling heeft overtreden. Ter zitting heeft verweerster bevestigd dat de gehanteerde regelgeving, op basis waarvan de sanctie is opgelegd en zwaarte van de sanctie is bepaald, ontbreekt. Het College oordeelt dat in dit specifieke geval niet is vermeld noch nader is gemotiveerd op welke artikelen uit de Regeling verweerster haar beslissing, derhalve ook de sanctie, heeft gebaseerd. Verweerster heeft enkel verwezen naar de algemene definitie van fraude, zoals te vinden in artikel 1, eerste lid, van de Regeling, maar heeft nagelaten te motiveren onder welke vorm van fraude, dan wel plagiaat, de

gedragingen van appellant zou vallen en of deze zijn te kwalificeren als ‘plagiat’, ‘ernstig plagiat’, ‘fraude’ of ‘ernstige fraude’. Nu de wettelijke basis van het besluit niet inzichtelijk is gemaakt, is de sanctie die aan appellant is opgelegd niet navolgbaar. Temeer nu in de R&R is opgenomen dat verweerder de Regeling als richtlijn beschouwt, maar in iedere zaak haar eigen afweging maakt met betrekking tot het opleggen van een sanctie. Gelet op het bepaalde in artikel 3:47 lid 2 Awb is het ontbreken van een deugdelijke motivering een omissie die tot een gegrondverklaring op technische gronden leidt, nu het bestreden besluit is genomen in strijd met het motiveringsbeginsel en legaliteitsbeginsel. Nu de overtreding en daarmee aanvankelijk de sanctie niet navolgbaar en voldoende gemotiveerd tot stand zijn gekomen, dient het beroep reeds om deze reden gegrond te worden verklaard.

- De uitspraken van 6 augustus 2025, kenmerk 2025-075486 en 2025- 116819, sluiten hierbij aan (gegrond).

4.5 Toelating tot de masteropleiding

4.5.1. Zaaknummer – 2025-122871 – 12 augustus 2025 – kwalitatieve toelatingseisen en beperkte toelatingscapaciteit

In deze kwestie is het verzoek om toelating tot de master van appellant afgewezen. Appellant is het niet eens met dit besluit, aangezien hij van mening is dat hij wel voldoet aan de gestelde toelatingscriteria. Hij heeft derhalve beroep ingesteld bij het College.

Het College stelt vast dat, ten tijde van de behandeling van het administratieve beroep, niet meer in geschil is of appellant voldoet aan de inhoudelijke toelatingseisen. Appellant is, volgens verweerder, niet toegelaten omdat de hoogte van het GPA niet voldoende zou zijn voor toelating tot de masteropleiding. Het College heeft vastgesteld dat verweerder kwalitatieve toelatingseisen stelt, zoals het GPA, de GMAT / GRE score en motivatie, in de zin van artikel 7.30b lid 2 en 5 van de WHW. Het College is van oordeel dat verweerder de gehanteerde kwalitatieve toelatingseis met betrekking tot het hebben van een GPA van 7,0 of hoger om in aanmerking te komen voor toelating, niet heeft neergelegd in de OER. Kwalitatieve toelatingseisen moeten worden opgenomen in de OER op grond van het bepaalde in artikel 7.30b, tweede lid, van de WHW. Het besluit is derhalve genomen in strijd met het recht. Het beroep is om die reden gegrond.

Het College heeft daarnaast vastgesteld dat verweerder op de website aangeeft dat sprake is van een beperkte toelatingscapaciteit en dat verzoekers op basis van hun GPA en motivatiebrieven worden geselecteerd voor toelating. Het College heeft geconstateerd dat verweerder het heeft nagelaten om gebruik te maken van haar bevoegdheid zoals neergelegd in artikel 7.30b, derde lid, van de WHW, door een maximaal aantal voor de opleiding in te schrijven personen vast te stellen. Dit betekent dat er geen grondslag bestaat om verzoekers die voldoen aan de inhoudelijke en kwalitatieve toelatingseisen niet tot de opleiding toe te laten.

- De uitspraak van 7 juli 2025, kenmerk 2025-075604, sluit hierbij aan wat betreft de beperkte toelatingscapaciteit (gegrond).

4.5.2. Zaaknummer – 2025-016713 – 22 mei 2025 – kennis, inzicht en vaardigheden in de zin van artikel 7.30, eerste lid, sub b, van de WHW

In deze kwestie is het verzoek om toelating tot de master van appellante afgewezen. Appellante is het niet eens met dit besluit, aangezien zij van mening is dat zij wel voldoet aan de gestelde toelatingscriteria.

Verweerder heeft toegelicht dat appellante op basis van artikel 7.30b WHW niet toegelaten kan worden tot de opleiding omdat appellante niet beschikt over een bachelorgraad die gelijkwaardig is aan een driejarige wo-bacheloropleiding. Het College volgt deze stelling niet. Ingevolge artikel 7.30b, eerste lid, sub a van de WHW geldt als toelatingseis voor de inschrijving voor een masteropleiding dat men in bezit is van een wo-bachelorgraad onderscheidenlijk een hbo-bachelorgraad. Daarnaast kunnen studenten op basis van artikel 7.30b eerste lid, sub b van de WHW toelaatbaar zijn tot een masteropleiding op basis van kennis, inzicht en vaardigheden op het niveau van een wo-bachelorgraad onderscheidenlijk een hbo-bachelorgraad. Daarnaast maakt artikel 2.1, lid 2 van de OER het ook mogelijk dat iemand, zonder het beschikken over een wo-bachelorgraad, kan worden toegelaten tot de masteropleiding.

Appellante heeft inhoudelijke gronden aangevoerd waaruit volgens haar zou blijken dat zij naast haar buitenlandse bacheloropleiding beschikt over de vereiste kennis, inzicht en vaardigheden. Verweerder heeft nagelaten te toetsen of de aangevoerde gronden kunnen leiden tot toelating op grond van het bepaalde in artikel 7.30, eerste lid, sub b van de WHW. Verweerder had bij de beoordeling ook de door appellante aangevoerde kennis, inzichten en vaardigheden moeten betrekken. Nu verweerder heeft aangegeven dergelijke verworven kennis, inzichten en vaardigheden niet te hebben meegewogen, heeft het College een motiveringsgebrek vastgesteld.

Met betrekking tot de inhoudelijke toelatingseisen zoals vastgelegd in artikel B3.1 van de OER is het College van oordeel dat verweerder het verzoek van appellante terecht heeft afgewezen nu zij niet voldoet aan de gestelde toelatingseis om 60 EC te hebben behaald op gebied van media en informatie. Enige stages of extra curriculaire bezigheden hoeft verweerder in redelijkheid niet mee te wegen bij het toetsen aan deze eis, nu bij de beoordeling louter de academische achtergrond meeweegt. Appellante is daarnaast gewezen op de toelaatbaarheid tot de pre-master.

Alles overziend komt het College tot het oordeel dat verweerder terecht tot de afwijzing heeft besloten. Het College is van oordeel dat het motiveringsgebrek in casu kan worden gepasseerd, nu verweerder appellante op basis van de inhoudelijke toelatingseisen mocht afwijzen en de rechtsgevolgen voor appellante derhalve ongewijzigd blijven. Het beroep is daarom ongegrond.

4.6 Proceskostenvergoedingen

Op 1 augustus 2025 (ECLI:NL:RVS:2025:3619) heeft de voorzieningenrechter van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State een opvallende uitspraak gedaan, waarbij invulling wordt gegeven aan de verzoeken om een proceskostenvergoeding in geval van intrekking van een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening. De voorzitter van het College heeft sindsdien enkele vergelijkbare zaken behandeld (zie 4.6.1.).

4.6.1. Zaaknummers – 2025-151124-1 en 2025-151151-1 – 5 januari 2026 – proceskostenvergoeding n.a.v. schikking VOVO – samenhangende zaken

In deze kwestie hebben verzoekers een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend waarin wordt verzocht om toegang tot het onderwijs en tentaminering voor de periode waarin verzoekers zijn uitgesloten wegens plagiaat.

Ingevolge artikel 7.61, zesde lid, van de WHW komt de voorzitter van het College de bevoegdheid toe om een voorlopige voorziening te treffen hangende het administratief beroep. Verzoekers hebben de verzoeken om het treffen van een voorlopige voorziening eerder ingetrokken en de voorzitter van het College gelijktijdig verzocht een veroordeling uit te spreken over de bij hen opgekomen proceskosten.

Verweerster heeft besloten te voorzien in de verzoeken om eventuele studievertraging te voorkomen op het moment dat de administratieve beroepen gegrond zouden worden verklaard. Verweerster geeft daarbij wel aan dat zij, hoewel er slechts een korte periode was om de inhoud van beroepschriften door te nemen, er geen reden is om te twijfelen aan de rechtmatigheid van de besluiten van 31 oktober 2025. Met het toestaan van deelname aan het onderwijs en tentaminering voor de periode waarin verzoekers zijn uitgesloten, hangende de administratieve beroepen, is geheel tegemoetgekomen aan de verzoeken van verzoekers. Gelet op het vorenstaande wijst de voorzitter van het College het verzoek om een proceskostenvergoeding in het kader van de voorlopige voorziening toe en veroordeelt de voorzitter van het College verweerster in de door verzoekers gemaakte kosten.

Gelet op de uitspraak van 1 augustus 2025 van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ECLI:NL:RVS:2025:3619) dienen deze kosten gelijkgesteld te worden met de waarde van procespunten die aan het administratieve beroep zijn toegekend in het Besluit proceskosten bestuursrecht (Bpb). Deze kosten stelt de voorzitter van het College op grond van de forfaitaire normen van het Bpb voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op 1 punt voor de indiening van een verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting. Op grond van artikel 2, lid 3, van het Bpb, kan in bijzondere omstandigheden worden afgeweken van de forfaitaire bedragen van het Bpb, zelfs in het geval er sprake zou zijn van samenhangende zaken als bedoeld in artikel 3, lid 2, van het Bpb. De voorzitter van het College is van oordeel dat er sprake is van samenhangende zaken, nu in de administratieve beroepsprocedure waarin de voorlopige voorziening is verzocht, door dezelfde persoon rechtsbijstand wordt verleend en van wie de werkzaamheden in beide verzoeken nagenoeg identiek zijn nu het gaat om zaken die hetzelfde onderwerp betreffen, hetzelfde toetsingskader en de behandeling van de tweede zaak geen daadwerkelijke extra inspanning kost ten opzichte van de eerste zaak. Daarbij komt dat de zaken gevoegd behandeld zijn. De voorzitter van het College is derhalve van oordeel dat de twee verzoeken voor wat de toepassing van het Bpb moeten worden gezien als één zaak, waarbij dus 2 punten in zijn totaliteit wordt vastgesteld. De voorzitter van het College is voorts van oordeel dat de wegingsfactor moet worden vastgesteld op 0,25 (zeer licht), nu verweerster onmiddellijk akkoord is gegaan met de verzoeken om eventuele studievertraging te voorkomen voor verzoekers en de geleverde prestatie van de rechtsbijstandverlener in het kader van de verzoeken om een voorlopige voorziening als zeer gering moet worden gezien. Het spoedeisende belang was in dit geval een gegeven, nu studievertraging onomkeerbare gevolgen oplevert, zodat uitgebreide motivering niet nodig is. Verweerster is onmiddellijk akkoord gegaan en verder zijn geen bezwaren ingebracht tegen de toekenning van de verzoeken. Met andere woorden, er hoefde slechts verzocht te worden om een voorlopige voorziening zonder dat dit nadere werkzaamheden met zich meebracht. Gelet hierop, ligt het dan ook in de rede om de wegingsfactor te bepalen op 'zeer licht'. De hoogte van de vergoeding wordt dan ook, gelet op de toekenning van 2 punten met een wegingsfactor van 0,25, vastgesteld op €333,-

- De uitspraak van 4 december 2025, kenmerk 2025-130236, sluit hierbij aan (wegens praktische redenen vrijwillig akkoord gegaan met VOVO, spoedeisendheid een gegeven, hoogte bedrag gematigd).

4.6.2. Zaaknummer – 2025-029224 – 5 juni 2025 – proceskostenvergoeding n.a.v. schikking administratief beroep

In deze kwestie heeft appellante een verzoek om verweerster te veroordelen in de proceskosten ingevolge artikel 7:28, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht ingediend.

Het College overweegt dat in geval van een schikking in de fase van administratief beroep en een intrekking van dat administratief beroep, er door het College geen inhoudelijke beoordeling meer

hoeft te worden gegeven over het administratief beroep. Het ligt dan ook in de reden om analoog aan het bepaalde in artikel 8:75a van de Awb, ook voor de fase van administratief beroep de mogelijkheid aan te nemen dat het College kan voorzien in een proceskostenvergoeding, indien een schikking is getroffen, het administratief beroep wordt ingetrokken en vervolgens door verzoeker om een vergoeding van proceskosten wordt verzocht, en verder aan bijkomende voorwaarden is voldaan. Het College dient dan ook overeenkomstig artikel 7.28 tweede lid Algemene wet bestuursrecht (Awb) te beoordelen of recht bestaat op een proceskostenveroordeling. Het College overweegt dat om in aanmerking te komen voor een proceskostenvergoeding op basis van artikel 7:28 lid 2 Awb sprake moet zijn van *“herroeping”* en deze herroeping het gevolg is van een *“aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid”*.

Verweerster heeft toegelicht dat het schikkingsvoorstel is gedaan naar aanleiding van intern gewijzigd beleid. Het College is van oordeel dat de uitkomst van de schikking kan worden aangemerkt als herroeping van de beslissing. Het College merkt op dat niet iedere herroeping leidt tot aanspraak op kostenvergoeding. Deze herroeping houdt geen verband met een aan verweerster te wijten onrechtmatigheid nu verweerster gebruik heeft gemaakt van de beleidsruimte die haar toekomt op grond van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek. Nu er niet kan worden gesproken van een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid, wegens nieuwe beleidsinzichten, is niet voldaan aan één van de voorwaarden van artikel 7:28, tweede lid, Awb. Gelet op het vorenstaande wijst het College het verzoek om een proceskostenvergoeding af.

- De uitspraak van 12 augustus 2025, kenmerk 2025-087343, sluit hierbij aan. In dit geval was er echter geen sprake van een beleidswijziging, maar sprake van coulance om het besluit te herroepen. De uitspraak van 9 december 2025, kenmerk 2025-128234, sluit hierbij aan.

5. Beroep bij de Raad van State

2024

In 2024 zijn 6 nieuwe beroepen (excl. 1 verzetzaak) tegen besluiten van het College in behandeling genomen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS). Daarnaast heeft de ABRvS 1 verzoek om een voorlopige voorziening in behandeling genomen. De ABRvS kwam tot de volgende uitspraken:

- 3 beroepen zijn ongegrond verklaard;
- 1 beroep is gegrond verklaard;
- 1 beroep is ingetrokken;
- 1 beroep is niet-ontvankelijk verklaard, waarbij ook het verzet is afgewezen;
- 1 verzoek om toekenning tot de proceskosten n.a.v. het ingediende verzoek om een voorlopige voorziening is toegekend.

De gepubliceerde uitspraken zijn te vinden middels de volgende links:

- [Ongegrond - 202400008/1/A2 - 14 maart 2024](#)
- [Ongegrond - 202407040/1/A2 - 16 april 2024](#)
- [Ongegrond - 202407055/1/A2 - 19 maart 2025](#)
- [Gegrond - 202400229/1/A2 - 27 maart 2024](#)
- [Toegekend - proceskostenvergoeding VOVO - 202406440/2/A2 - 15 augustus 2025](#)

Het beroep dat niet-ontvankelijk is verklaard is niet gepubliceerd.

2025

In 2025 zijn 14 nieuwe beroepen tegen besluiten van het College in behandeling genomen bij de ABRvS. Daarnaast heeft de ABRvS 1 verzoek om een voorlopige voorziening en 1 verzoek om toekenning van een schadevergoeding in behandeling genomen. De ABRvS kwam tot de volgende uitspraken:

- 1 verzoek om toekenning van schadevergoeding is afgewezen;
- 1 verzoek om een voorlopige voorziening is afgewezen;
- 9 beroepen zijn ongegrond;
- 4 beroepen zijn (deels) gegrond;
- 1 beroep is kennelijk-niet ontvankelijk;

De gepubliceerde uitspraken zijn te vinden middels de volgende links:

- [Afgewezen - verzoek schadevergoeding - 202500462/1/A2 - 2 juli 2025](#)
- [Afgewezen - VOVO - 202505721/1/A2 - 14 november 2025](#)
- [Ongegrond - 202500486/1/A2 - 16 april 2025](#)
- [Ongegrond - 202502214/1/A2 - 18 juni 2025](#)
- [Ongegrond - 202501086/1/A2 - 16 juli 2025](#)
- [Ongegrond - 202501708/1/A2 - 30 juli 2025](#)
- [Ongegrond - 202504174/1/A2 - 10 september 2025](#)
- [Ongegrond - 202501402/1/A2 - 8 oktober 2025](#)
- [Ongegrond - 202505015/1/A2 - 17 december 2025](#)
- [Ongegrond - 202505733/1/A2 - 4 februari 2026](#)

- [Ongegrond - 202506074/1/A2 - 11 maart 2026](#)
- [\(Deels\) gegrond - 202408092/1/A2 - 28 mei 2025](#)
- [\(Deels\) gegrond - 202502193/1/A2 - 30 juli 2025](#)
- [Gegrond - 202500127/1/A2 - 13 augustus 2025](#)
- [Gegrond - 202505814/1/A2 - 18 maart 2026](#)